

szottak, szabad ég alatt. 1840-ben Balla és Ujfalussy társigazgatók működtek itt és nevezetes dolog volt, hogy a karzati közönség pipált a színházban és leszólt a színpadra! A többi igazgatók: 1853-ban Kőszeghy Endre, 1859. ápr. havában Ujfalussy Sándor, 1863-ban Latabár Endre, 1864-ben Láng Boldizsár, 1866-ban Aradi Gerő, Csabay Pál, 1867-ben Némethy György, 1869-ben Egressy Ákos, 1870-ben Kovács Mór, 1871-ben Mannsberger Jakab, Károlyi Lajos, 1874-ben Völgyi György, 1876—79-ig Hubay Gusztáv (közben 1877. ápr. közepén Krecsányi Ignác és 1878-ban Gerőffy Andor), 1880-ban Bokor József, 1881-ben Lászy Vilmos. Az aréna 1868-ban épült fel, Latabár Endre társulata játszott benne először. 1880-ban új arénát építettek; a Hunyadi-téren Krecsányi Ignác épített színikört, 1882-ben, majd a város is épít színikört 1884. aug. 6-án, 500 személy részére. Itt játszott 1886-ban és 88-ban Aradi Gerő színtársulata, Jakab Lajos 1887-ben, Csóka Sándor 1889—90, Halmay Imre 1891—95, Szalkay Lajos 1896—1902. (közben Leszkay András 1898.), Tiszay Dezső 1897—99, özv. Tiszay Dezsőné 1901-ben, utána következett Deák Péter 1900—1903, 1903-ban Németh József. Az új színházat 1904. aug. 20-án nyitotta meg Balla Kálmán társulata, Gárdonyi Géza prologusával, »Dobó István szelleme« címmel. Utána *Dobsa* Lajos: »István első magyar király« c. drámája került színre. A színházat *Légnács* Leó műszaki főtanácsos tervei szerint *Mátray* Sándor építette, 100.000 K költséggel. Elfér benne 800 néző. Páholyainak száma 37, a földszinten van 234 ülőhely, míg az erkélyen 119. 1908-tól huzamosabb ideig Palágyi Lajos miskolci színigazgatóé volt a színház bérlete. Újabban Czakó Pál volt az igazgató, őt követte: Heltai Hugó, Gulyás Menyhért és Kardoss Géza debreceni társulata. Ez utóbbinak kerületéhez tartozik ma is.

Egry Géza, színész, sz. 1860. *Szatmárt*. Színpadra lépett 1876-ban, Kovács Gusztávnál.

Egry Gézané, színésznő, megh. 1922. ápr. 20. *Szabádkán*.

Egyed Aranka, színésznő, sz. 1869. márc. 11. *Marosvásárhelyen*. Megh. 1894. márc. 2. *Kolozsvárott*. Színpályára lépett 1885. máj. 1. Kolozsvárott.

Egyed László, színész, sz. 1900. okt. 27. *Galambokon*, Zalam. Színpályára lépett 1924. nov. 1.

Egyed Lenke, (Fekete Oszkárné), színésznő, sz. 1881. nov. 4. *Marosvásárhelyen*. Színpályára lépett 1898. okt. 1. Krecsányi Ignácnál.

Egyed Margit, színésznő, sz. 1872. *Marosvásárhelyen*. Színpadra lépett 1888. márc. 28. 1915. okt. 1-én egyesületi tanácsulésen nyugdíjazták.

Egyed Zoltán, (székelyvásárhelyi és pókai), író, sz. 1894. ápr. 19. *Válaszúton* (Kolozs m.). Besztercén és Nagyenyeden járt iskolába, ez utóbbi helyen tett érettségit, majd Bécsben tanult. 1914-ben bevonult, az orosz fronton harcolt, majd olasz frontra került. Hősies magatartásáért kitüntették, a bronz, kis ezüst, nagy ezüst stb. vitézségi érmekkel. Mint hadnagy szerelt le. Munkatársa volt a *Déli Hírlapnak*, *Esti Kurirnak*, szerkesztette a *Rivalda* c. színházi lapot. Ezidőszerint *A Reggel* színházi rovatvezetője és a *Színházi Élet* rendes munkatársa. Művei: »Szerződés«, 1 felv. tréfa, bem. 1916. aug. 19. a Modern Színpadon (170-szer adták). »Rouge et noir«, játék 2 felv., bem. 1920. nov. 18-án az Andrássy-úti Színházban (101-szer adták). »Égő szoknya«, szmú 3 felv., 11 képben, bem. 1928. szept. 8. a Magyar Színházban. Ezenkívül 21 kis kabarétréfát írt. Fordítása: »Mariusja«, egy kis cseléd története az élet három útján, írta Lew *Urvancov*. Bem. 1928. máj. 11. az Új Színházban.

Egyéniség, a színész azon művészi tulajdonsága, mely képessé teszi arra, hogy a betanult szerep szavaival és a rendezői utasításon kívül a sajátjából is hozzájáruljon az ábrázolt személy jellemzéséhez. Nemcsak tudást és képzettséget, hanem kiváló lélektani ismereteket és igazi színészi ösztönt is kíván. Egyéniségnek nevezhetők pl. Pergő Celesztin, Déryné, Egressy Gábor, Blaháné, stb.